

Retorn a Lloret per Santa Cristina

La lluminosa ermita de Santa Cristina, a tres quilòmetres del centre de Lloret de Mar. © Óscar Marín

Aquell migdia de maig, l'ermita blanca i neta de *Santa Cristina* era tota silenci. El sol esclatava sobre els murs i la mar lluïa un to blau amb transparències. M'hi va portar en Salvador Palaudelmàs, obrer major de la centenària *Obreria de Santa Cristina*, qui em va mostrar el notable interior del temple i em va descobrir el proper mirador de Sorolla, des d'on el pintor valencià havia traçat feia gairebé cent anys l'estudi del quadre *Catalunya*. També em va recordar que davant d'aquesta venerada ermita, sota el pi de Santa Cristina, va celebrar-hi consell l'any 1934 el Govern de la Generalitat, presidit per Lluís Companys.

Dins l'ermita hi destaca l'altar genovès de marbre i els exvotos mariners. © ÒM

Quin contrast, aquesta pau al voltant de l'ermita, tot rememorant instants de la història, amb els crits de festa que s'hi senten cada 24 de juliol. Per Santa Cristina, patrona de Lloret, aquest turó i la platja que s'estén als seus peus es transformen gràcies a una *festa* que es perpetua des de fa segles. Els lloretencs tanquen botigues i obliden tots els compromisos per afegir-se a la celebració de la seva santa italiana. Tot comença ben d'hora a tres quilòmetres d'aquí, al centre de Lloret. La processó, formada pels membres de l'Obreria de Santa Cristina i per diverses autoritats, surt religiosament el dia 24 de l'*església de Sant Romà*, un conegut temple lloretenc acolorit per ceràmiques lluminoses, i arriba fins a la platja d'on salpen una desena d'embarcacions en direcció a Santa Cristina. Les barques i vaixells són acompanyats de ben a prop per nombrosos llaguts de rem.

La processó marítima amb la relíquia de la santa i Lloret al fons. © Arxiu Obreria

Santa Cristina

Del miler i mig de passatgers que conformen la comitiva, la majoria no estan avesats a navegar; se n'apodera un sentiment de sorpresa per la visió de la costa des del mar, de delit pel vent que toca la pell, de suspens pels vaivens improvisats de les onades... Alguns amb més devoció, d'altres amb menys, tots avancen fins que s'albira, dalt d'un turó, el monestir de *Sant Pere del Bosc*. Aleshores s'aturen motors i braços i per la megafonia es canta la Salve marinera. Els vogadors dels llaguts, en senyal de respecte, aixequen els seus rem.

Els vogadors aixequen els remes en el moment de cantar la Salve. © Arxiu Obreria Santa Cristina

L'aturada serveix per marcar el punt d'inici de la tradicional regata de llaguts *S'amorra, amorra*. No hi ha gaire distància fins a la platja de Santa Cristina, per això els vogadors inverteixen totes les seves forces des del primer moment. La cursa és discutida: que si aquell estava més endavant, que si tal club de rem ha arribat abans... Però el més important és tocar la sorra, on banyistes i devots que han preferit arribar per terra ferma animen amb crits i aplaudiments l'esforç dels remadors.

La platja de Santa Cristina a l'arribada dels llaguts i els vaixells. © Arxiu Obreria Santa Cristina

Fotografia de l'any 1908 amb els llaguts arribats a la platja. © Arxiu Obreria Santa Cristina

Després d'atracar les embarcacions, cal continuar tots junts la processó a peu fins a l'ermita blanca per un camí amb força pendent. Cap a les 10 comença la missa, en la qual es veneren les lúgubres restes de Santa Cristina: un antic crani portat l'any 1784, anomenat "Sa Reliquia". Cap a les 11, sortint de missa, els voltants de l'ermita són un formiguer de gent esperant degustar el tradicional estofat, que es reparteix de manera gratuïta als presents. Un cop satisfeta la gana, tant espiritual com corporal, es torna a formar la processó i la comitiva baixa de nou a la platja i puja a les barques per navegar de retorn al cor de Lloret. Per la tarda, la festa continua a la vila, amb el tradicional ball de plaça, però l'ermita de Santa Cristina torna a quedar muda, blanca i neta, com jo la vaig veure aquell migdia de maig, tocada pel sol i voltada per una mar intensament blava.

Un miler de persones degusta l'estofat davant l'ermita. © Arxiu Obreria Santa Cristina

5

M'agrada

38 likes. [Inscriu-te](#) to see what your friends like.

Etiquetes: *Costa Brava, estiu, festes, història*

Imprimeix la pàgina